

АНДРІЄВСЬКИЙ Борис Юрійович (16(28). 07. 1898, с. Безсали Полтав. губ., нині Лохвиц. р-ну Полтав. обл. — 20. 10. 1962, Клівленд, шт. Огайо, США) — медик. Доктор медичних наук (1938), професор (1939). Брат [Д. Андрієвського](#); двох ін. братів А. замордовано в катівнях НКВС. Закін. Лубен. г-зію, Харків. мед. інститут (1926). Працював хірургом, асист. і доцент Всеукр. інституту вдосконалення лікарів у Харкові (1926–38), професор кафедри хірургії Дніпроп. мед. інституту вдосконалення лікарів (від 1938). Учень проф. Ф. Розе — зукраїнізов. німця. Автор понад 30-ти наук. праць з різних питань хірургії (переважно українською мовою), зокрема резекції шлунка та суглобів, операції на печінці, трансплантації сечоводів, лікування ректального пролапсу, туберкульоз. перитоніту, раку прямої кишки та ін. Найбільше робіт присвятив дослідженню кровозамінних розчинів, запропонував один з них, назвавши його «укрінфузином». Був наук. секр. трьох Всеукр. з'їздів хірургів, одним із кер. Харків. хірург. товариства. У період нім. окупації разом з ін. лікарями і науковцями добився дозволу на відкриття у Дніпропетровську мед. інституту, очолював каф. хірургії (1942–43), консультував хворих у 6-й міській поліклініці. 1943 переїхав до Львова, де працював дир. хірург. клініки мед. фах. курсів. Від 1944 — на еміграції у Відні, Берліні, Мюнхені. Після закінчення війни організував укр. Червоний Хрест, укр. поліклініку в Мюнхені, став кер. хірург. відділення. Згодом — гол. хірург шпиталю УНРРА-ІРО в Регенсбурзі, зав. хірург. відділ., один з організаторів наук. з'їздів укр. лікарів зх. зон Німеччини (1946, 1948). Від 1952 — у США, працював у лікарнях Міннеаполіса і Чикаго, опісля почав приватну лікар. практику в Клівленді. Відзначався оратор. мистецтвом, безмеж. відданістю медицині і хворим, глибокою

релігійністю. Організатор і перший голова Укр. суспільно-харитативної служби (УСХС) у Мюнхені, ініціатор створення Укр. лікар. товариства в Німеччині, чл. НТШ і УВАН. Свою політ. діяльність проводив в Укр. Визв. Фронті. Деякий час був головою Політ. ради закордон. частин ОУН. Не погоджувачись із політ. лінією проводу цієї організації, вийшов з неї. Похований на православному цвинтарі у м. Бавнд-Брук. В УРСР після війни його ім'я і праці були заборонені.

Основні праці

Діагностика та хірургічне лікування стегової пропуклини // Харків. мед. архів. 1926; Післяопераційні психози // Психоневрологія. Х., 1936; Лікування дуоденальної фістули післяшлункової резекції // Пр. Інституту вдосконалення лікарів. Х., 1938. Т. 1; Экспериментальные и клинические данные о действии некоторых солевых растворов при острой кровопотере. Х., 1939; Удосконалення екстраплеврального пневмотораксу // Пр. Всеукр. туб. інституту. 1940. № 11.

Рекомендована література

1. Винар Л. Пам'яті Великого Громадянина // Свобода. 1962, 7 листоп.;
2. Мовчан Ю. Наукові праці проф. д-ра Бориса Андрієвського // Лікар. вісник. Чикаго, 1963. Ч. 31;
3. Його ж. Людина, патріот, лікар. Жмут спогадів про проф. Б. Андрієвського // ЛВ. 1963. № 28;
4. Воевідка Я. Проф. д-р Б. Андрієвський. Посмертна згадка // Там само;
5. Пундій.

[Я. В. Ганіткевич](#)

Бібліографічний опис:

Андрієвський Борис Юрійович / Я. В. Ганіткевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44169>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).